

CVE-podden

Kan strategisk kommunikation vara redskap mot våldsbejakande extremism? (Juli 2024)

Medverkande:

Karl Melin, presschef vid Säkerhetspolisen.

Linda Corswall, kommunikationsdirektör vid Socialstyrelsen.

Robert Kindroth, biträdande chef, Center mot våldsbejakande extremism.

Viktor Adolphson, även kallad YB Södermalm, områdespolis.

Moderator: Brit Stakson, moderator och mediestrateg.

SPEAKER: Du kommer nu att lyssna på ett seminarium som spelades in under Almedalsveckan 2024. Medverkar gör Karl Melin, presschef vid Säkerhetspolisen. Linda Corswall, kommunikationsdirektör vid Socialstyrelsen. Robert Kindroth, biträdande chef, Center mot våldsbejakande extremism. Viktor Adolphson, även kallad YB Södermalm, områdespolis. Brit Stakson, moderator och mediestrateg.

BRIT: Varmt välkomna! Det här ska ju handla om huruvida strategisk kommunikation kan vara ett redskap ytterst mot våldsbejakande extremism. I ljuset av den här fonden av ett väldigt förändrat medielandskap ett allt högre tonläge. Och hur ska då myndigheter kommunicera för att motverka antidemokratiska krafter och just förebyggande när det ibland också går till det yttersta som handlar om att använda våld för att förändra samhället. De här gränserna för hur vi uttrycker saker i det offentliga har ju förflyttats fram ständigt. För mig är det lite extra roligt att få stå här i ljuset av att jag 2013 var färdig med en studie av polisen i sociala medier. På uppdrag av Rikspolisstyrelsen hade jag då tittat på det som då var... Jag har varit över hundra Facebookkonton och över femtio Twitterkonton och var väldigt, väldigt tidigt. Och två i panelen förekom i detta arbete. Så jag tänker mig, innan jag kanske inleder med lite kort om strategisk kommunikation, låt oss ta in panelen i rummet ändå i relation till att Robert Kindroth, du var ju människan bakom uniformen i den här studien.

ROBERT: Ja det var jag.

BRT: För då arbetade du som polis och idag är din titel biträdande chef på Center mot våldsbejakande extremism.

ROBERT: Allt hänger ihop.

BRIT: Allt hänger ihop. Och det här... Det som var unikt med den studien var ju just hur tidigt polisen var på de här frågorna. Viktor Adolfsson, du är områdets polis och du var digitalt aktiv redan då.

Viktor: Ja, redan innan till och med.

BRIT: Exakt. Och idag har du över 200 000 följare på Twitter. Du kommer representera tjänstemanna ledet väldigt operativt i användandet av de här kanalerna och ersätter polisens kommunikationschef som var tänkt att vara här. Så vi är väldigt glada att du ställer upp på din fritid.

Viktor: Det är stora skor att fylla med. Jag ska göra mitt bästa.

BRIT: Och intressant just tjänstemannaperspektivet hur kan man använda sociala medier? Var finns gränser? och så, så tack för att du kunde hoppa in. Linda Corswall, du är kommunikationschef på Socialstyrelsen. Representerar här en myndighet som under den senaste tiden, i ljuset av den här fonden av desinformation, polariserande krafter online, också har fått hantera det kommunikationsmässigt. Ja, och så sist i raden, Karl Melin, presschef på Säpo.

KARL: Tack, tack.

BRIT: Det är också din roll här, så vi återkommer till... Jag bjuder strax in er i samtalet. Men just, jag tror att det är viktigt att ibland när vi pratar om de här sakerna och kanske i ljuset av vårens diskussion kring trollfabriker inför EU-parlamentsvalet så är det lite som... Är det här nya saker eller är det saker vi har pratat om länge?

Exemplet med hur polisen tidigt använde sociala medier visar ju hur det här är saker som alla verksamheter har vuxit in i i takt med utvecklingen av de digitala kanalerna men också ett väldigt fragmentiserat medielandskap. Och det kommer bli så spännande att höra hur ni tänker och arbetar med de här frågorna. I ljuset av en ny nationell strategi mot våldsbejakande extremism och terrorism som ser ut så här och som jag rekommenderar att läsa om ni inte har gjort det, om att förebygga förhindra skydda och hantera. Där kommunikation är så himla närvarande och beskrivs på olika sätt genom det här. Men vi återkommer till det. Jag tänker med en kort bakgrund till strategisk kommunikation att ändå påminna oss om, och det känns ju extra intressant i ljuset av en demokratisk mötesplats som tar sig i en mängd olika kommunikativa uttryck som Almedalen ju är. Här kan man ju också, jag minns... Ett klassiskt exempel på strategisk kommunikation, om man definierar det som avsiktlig kommunikation för specifika mål som uppnås genom en medveten och planerad användning av kommunikation. Det här används för att utmana normer minska oro, skapa medvetenhet och öka tillit, påverka attityder till olika ämnen över tid, påverka åsikter, driva önskade handlingar och beteenden. Pratar man om strategisk kommunikation så kommer ett av de mest klassiska exemplen att vara uttaget av föräldradagar för män. Det är en fråga som har pågått länge och det är ändå så att det är bara några år sedan som jag själv satt med i en panel här i Almedalen och diskuterade hur man får fler män att ta ut fler föräldradagsdagar. Det är väl en typisk myndighetsexempel på den tematiken. Jag tror vi alla bär med oss klassiska exempel, kanske har sett några under Almedalsdagarna hittills. Och det är ju något som används av alla. Regeringar, politiken förstås, myndigheter, det ska vi höra mer om. Men också företagskommunikation och ideella organisationer, opinionsbildare. Allt kommunicerar idag, och det är lite det vi ska resonera om. För att i ljuset av det frangventiserade medielandskapet, medieutvecklingen och den nya logiken, så behöver alla ha långsiktiga, uthålliga strategier när allting går så väldigt snabbt. Så strategisk uthållig kommunikationsplanering, helhetssyn på kommunikation som använder finessen med hela den här utvecklingen som finns som ger möjligheter till olika kanalval, möjlighet att nå nya målgrupper, använda olika språk och helt enkelt ha ett välplanerat kommunikationsarbete. Det intressanta är ju var går då myndigheters, liksom inom ramen för uppdraget, den ökade tillgängligheten, öppenheten, insynen, vad otroligt viktigt kommunikation är. Så det här är en slags lägesbeskrivning i den avslutande

frågestunden, om ni ifrågasätter den definitionen kan vi prata vidare om det eller att vi också får inspel här för hur har man jobbat och sett på just strategisk kommunikation. Så det var en inledande fond av mig, men Robert. berätta! Center mot våldsbejakande extremism.

ROBERT: Väldigt långt ord att säga. Vi jobbar nationellt, regionalt och lokalt. Men vi jobbar också ute i kommunerna på operativ nivå. Stöttar och coachar våra kommuner främst i deras svårare case, att försöka stötta. Och kommunikation är ju överallt. Och nu får vi möjligheten vara operativ kommunikation på kommunal nivå, lokal nivå, men det är också strategiskt väldigt intressant just nu att få stå här i den här rollen.

BRIT: Redan 2018, det var väl första gången ni var i Almedalen? Och 2019 hade ni seminarier på tematiken: ton och tilltal och vad faktiskt ord...

ROBERT: ...har för betydelse.

BRIT: Ja. Så apropå att det här är saker som vi i takt med tiden diskuterar och hittar sätt att arbeta med. Och det som är nytt för CVE:s del är ju just den här nationella strategin mot våldsbejakande extremism och terrorism.

ROBERT: Jag skulle vilja säga att det är en nästan en strategisk kommunikation... Hela den här är ju en del av strategisk kommunikation, hur vi ska rama in det och jobba tillsammans. Och de är fyra byggstenarna. Och det underlättar att ha det ramverket för myndigheter och också civilsamhället, så att vi är inom samma ram tillsammans. Och pilarna riktar oss åt samma håll. För jag tycker oftast att den lokala kommunikationen är lättast. Så tyckte jag när jag jobbade som polis; man har ju dialog med medborgarna. Men vi nationella myndigheter, hur gör vi för att rikta pilarna åt rätt håll? Och... lugnar ner tonläget och inte springa på snabba bollar. Och vara lite myndighetslugna tillsammans, men i samma riktning. Det här kan vi hjälpa till med det, tycker jag.

BRIT: Ja, stanna lite vid myndighetslugn. Vad är det för dig? Du är en av de som förespråkar det väldigt.

ROBERT: Som journalist kan man vara konsekvensneutral. Man behöver inte tänka på konsekvenserna, men som myndighet kan man också piska upp en stämning. Man kan dra iväg... Man kan få... det är lätt att få krigsrubriker i de här frågorna, absolut. Och då behöver man vara lite sansad utan vara naiv och blåögd. Och där tycker jag att myndighetslunget tar... Vi kanske inte svarar på alla saker, vi tänker efter och sen svarar vi tillsammans. Det jag vill [är att] sänka tonläget lite så att vi inte vågorna bli ännu större hela tiden. Om man kan göra det tillsammans så tror jag det blir lite bättre just nu.

BRIT: Men lite kort. Det här uppdraget kom i början på året. Hur har ni jobbat med det?

ROBERT: Vi fick tillsammans med MSB, säkerhetspolisen och polisen uppdrag att införliva det här i dels vår egen organisation men också ut mot, ja i Sverige. Så det är väl en del av att liksom tillsammans nu införliva den här och få den till värld... och jag tycker, ni som inte har läst den, jag tycker den innehåller mål, men också aktiviteter under varje mål. Vi har varit med i framtagandet och jag tycker det är en bra strategi. 2017 så skedde terrorattacken på Drottninggatan och några... Om jag ska bjuda på detta, men sex timmar innan så skickade min dåvarande chef ett mejl till Stockholms stad: "vi behöver se över inköpshindren i staden." Inte på grund av en underrättelse, det var en tillfällighet, för vad som hade hänt i Berlin julen innan och Västerlånggatan, den galning som körde där. Vi behövde se över inkörelsehinderna i staden, och så smällde det sex timmar senare, en otäck sammankoppling. Då hörde Stockholms stad av sig till oss inom polisen, "vi behöver hjälp att prioritera platserna där vi ska ställa hinder och hur vi ska tänka med lejon [sk betongsuggor] och pelare utanför riksdagen och så vidare." Då fanns det en strategi från 2014 och den hjälpte mig då så fick jag uppdraget tillsammans med Stockholms stad att prioritera de platserna. Så strategi låter lite tråkigt ,men det också ramar in och hjälper oss.

BRIT: Och rent konkret i råd, stöd och verksamhet, dyker kommunikationsfrågor upp där? Det märker mobila stödteamet som är ute på lokal nivå, hur man behöver stöttning i de lite operativa också. Alltifrån vilka forum har vi i vår kommun? Vad rör sig medborgarna på? Vad finns ungdomar? Hur ska man göra digitala vandringar med ungdomar på nätet ? Allt sånt här kommer upp från lokal nivå och kan ni från

myndigheter kanske tillsammans vara lite visande vad som gäller med LVU eller socialtjänstlager osv.?

BRIT: Innan jag släpper in Karl här, en fråga om samordning är ju ett ord som man å ena sidan kan tolka som något av det viktigaste för att nå framgång. Men jag vet ju också hur man lite i det offentliga samtalet ofta ser ganska föraktfullt på det begreppet, för att man tycker att det är bara ord. Det finns någonting i det som beskrivs här som du redan antydde med den beskrivningen från 2017. Att här är ju samordning på riktigt. Det händer någonting tillsammans.

ROBERT: Det ser jag som en positiv utveckling i allting som vi målar i moll nu, men det finns en väldigt positiv utveckling där myndigheter tillsammans rollklargör och jobbar för att komma längre och vi ser samma problematik nu. Där ser jag verkligen en samordning och vi har blivit bättre tillsammans.

BRIT: Så rollklargörande och myndighetslugnande.

ROBERT: Ja, mina buzzwords just nu.

BRIT: Buzzwords? Viktiga nyckelord kändes det som, haha. Ja Karl, vill du addera ur ditt perspektiv kring den här beskrivningen?

KARL: Jo, men absolut och det här med myndighetslugnande det är ju en del av det hela. Och jag kan väl börja med att konstatera att som säkerhetstjänst så är det ju en utmaning att kunna kommunicera vara öppen och transparent som vi har försökt att öppna upp säkerhetspolisen under senare år. Och samtidigt har vi avvägningen hela tiden med den operativa verksamhet som vi har där det egentligen handlar om hemligheter som vi inte kan tala om. Men en del i det hela är ju... Vi har ju återkommande en lägesbild som kanske är ännu mer känd utifrån årsboken som kommer en gång per år. Självklart inom vår verksamhet så har vi löpande lägesbilder som vi tar fram, den operativa delen. Från det så kan vi lyfta upp, vad är det vi ser? Vad är det för hot som finns? Och vad behöver andra veta kring detta? Skapa en medvetenhet kring de här frågorna för att man i sin tur också ska kunna bidra och genomföra egna åtgärder för att minska sårbarheten öka tryggheten. I den delen så är det förstås oerhört viktigt både

vad man säger men också hur man säger saker och ting. För att med de frågorna och de allvarliga brottsligheterna vi jobbar med så finns det alltid en risk att man kan skapa en oron otrygghetskänsla helt i onödan. Där vi som jobbar med det kanske har ett synsätt och när man får reda på saker och ting så kan man tycka att det här är oerhört allvarligt. Ja det är allvarligt men man ska också komma ihåg att vi är flera myndigheter som jobbar med de här frågorna. Så en del i detta är som sagt till exempel vår lägesbild och årsboken.

BRIT: Och där beskrivs det inledningsvis som att Sverige är under ett tryck?

KARL: Ja, ska man rama in det väldigt kortfattat så kan man väl konstatera att vi har ett allvarligt säkerhetsläge i Sverige. Och det har vi haft under senare tid och det här är någonting som successivt har förändrats. Och någonting som vi har sett under senare år. Och framförallt är det ju olovlig underrättelseverksamhet från andra stater. Främmande makt som vi benämner dem. Sen har vi också i det här säkerhetshotet, så har vi en del då med attentatshotet som ni väl känner till att det är ett högt hot nu sedan snart ett år tillbaka. Så att det är liksom inramningen i det hela då och sen i de delarna så finns det om vi ska backa tillbaka mera till det här med ord och ord har betydelse, så finns det ju en annan del i detta det är ju hur vi förflyttar oss i det offentliga samtalet och hur vi förflyttar oss, inte minst i sociala medier och på internet. I den konversationen att det som för några år sedan kanske ansågs vara extremt har blivit ett normalt uttryck och beteende. Och då tycker man, kanske man undrar vad har vi med detta att göra, Säkerhetspolisen? Och då vill jag bara betona här väldigt tydligt att vi är ingen åsiktspolis. Vi är inte intresserade av åsikten i sig. Vi är intresserade av det som den kan förmå en person, en människa att begå våldsbrott. Det är där vi kommer in, det är ju det vi är intresserade av. Och där när man förflyttar de här normerna, det är ju då man kan få de här personerna som befinner sig där att faktiskt begå de där våldshandlingarna genom att de känner att de har ett tryck att de har andra som tycker som dem och att någon borde göra någonting och då agerar man helt enkelt.

BRIT: Man känner sig stärkt av det här, det höjda tonläget och den stegvisa förflyttningen?

KARL: Ja, och här ser vi ju om man tittar tillbaka några år så är det ju, jag tänker på 200 000 följare som ett exempel att backa tillbaka. Det finns en tid före internet, det finns en tid före sociala medier. Man hade inte den omfattningen, den spridningen. Idag om du ger dig ut i en konversation, diskussion i ett slutet samtalsrum så har du ju en helt annan möjlighet att, att nå ut. Dessutom kan du sitta och prata med extremister runt om i världen och få den influensen. Man går väldigt snabbt från att kanske ha varit lite trevande, sökande till att hamna i att jag kanske ska agera eller jag vill agera och jag känner att jag har ett stöd av andra som uppmanar mig, kanske från andra länder någon annanstans att göra det. Här ser vi från säkerhetspolisens sida en stor skillnad. Nu tänker jag kommunikativt lyfta frågan, men det är det här vi jobbar med operativt också för att förhindra för att ingenting ska kunna ske.

BRIT: Men innan jag släpper in Linda, den här förändringen som du beskriver den har också lett till att ni till er egen palett av kommunikationskanaler har pratat mycket om det här. Det är ett slags... det gemensamma ansvaret kring ordens betydelse och så?

KARL: Ja, men det stämmer ju. Och jag tänker på när du också talade inledningsvis om det här med långsiktighet. Att här gäller ju också att vi kan ju dels titta på det som finns här och nu. Både hotmässigt och det vi kan lyfta upp och kommunicera. Men vi tittar ju också på den långsiktiga delen. Och där kan vi också se, om man backar tillbaka utifrån årsbok och lägesbild, hur det successivt har förändrats. Och det är ju samtidigt som så att vi behöver ju också hänga med. Vi behöver också vara på de plattformar där andra är. Det här är ju en typ av plattform att kunna tala om de här sakerna. En annan är som sagt att till exempel finnas på Twitter eller X, som det heter. Eller LinkedIn av olika anledningar. Och sen så också, inte minst utifrån rekryteringssyfte, och sen också på Instagram. Och det är för att kunna lyfta frågeställningen och skapa medvetenheten kring dem. För vi vill ju någonstans, det är inte bara att var och en blir medveten om dem utan, också att man kan agera utifrån det. Vi jobbar ju förstås i andra kanaler men det här är det breda spåret, det breda gentemot allmänhet, gentemot media och så vidare.

BRIT: Tack. Som en inledning i det hela. Linda, apropå Sverige under tryck och en myndighet under tryck kopplat till LVU-kampanjen, som jag har beskrivit som den största påtryckningskampanjen på Sverige och den desinformation som finns runt

socialtjänsten som har vuxit ända sedan 2021. Hur har ditt arbete förändrats i det här nya trycket?

LINDA: Precis, vi hade en pandemi innan dess så vi har haft lite tryck som myndighet, men jag tänker att kommunikationsarbetet är på väg att utvecklas kan man säga. Och jag tänker att just den här kampanjen vi ska inte redovisa för den här, men jag tänker att den har ju alla de här komponenterna som ni varit inne och rört nu. Både att man har använt ord och förvrängt ord. Man har gått från att man har tagit den här sanningen att Sverige omhändertar barn och adderar kidnappning. Man adderar en massa andra saker om hur barnen behandlas. Den har den här globala kontexten att det faktiskt sprids internationellt. Och här har vi myndigheter, i alla fall min myndighet Socialstyrelsen, är väldigt fokuserad på sitt nationella uppdrag. Vi stödjer socialtjänsten och hälso- och sjukvården. Så det är inte så att hela vårt uppdrag har varit riggat för en global kampanj i också sociala medier, som ni också pratar om här hur man använder de här kanalerna, där den framför allt har spridits. Så det varit ganska många komponenter som har gjort den här... Perfekta stormen på något sätt kring det här, vilket också varit utmanande för oss. Vi har ju behövt gå från att kommunicera på svenska till att kommunicera på arabiska, somaliska. Vi översätter till jättemycket språk. Vi har behövt gå in i kanaler, det jag inte alltid tror att vi myndigheter ska vara, på TikTok och Snapchat. Men just nu har vi behövt vara där. Vi har behövt fatta beslut om hur långt kan vi gå. Jag tror att vi alla som jobbar med kommunikation vet ju att till exempel på TikTok kanske man ska ha sitt konto, man ska liksom ha namn. Det har vi blivit drillade i, vi kommunikationsmänniskor, att man ska namna kanalens styrkor. Det kan inte vi som myndighet göra. Vi har inget konto utan vi får annonsera. Det finns liksom en säkerhetsrisk. Och då tänker jag så här att vi har fått hantera ganska mycket så här om man inte kan göra exakt som man ska eller liksom det bästa hur gör vi ändå? Och det har varit en stor lärdom och för mig som chef och ledare framförallt, men också som organisation att "men vad kan vi göra då?" För man blir lätt hämmad av att man vill göra också göra rätt. Även i sådana här situationer. Här har varit mycket att vi behöver vara lite snabba, och jag vet att alla inte tycker att myndigheterna har varit det, men ni vet också hur långsamt det kan gå så jag tycker att det har gått ganska snabbt.

Jag tror att vi har tjänat på i mitt arbete att vi ändå sedan ganska många år tillbaka, eller i alla fall sedan pandemin, har haft en ganska tydlig strategi att vi också har allmänheten som en målgrupp. Hade inte vi jobbat med det perspektivet alls, för det gjorde man inte så mycket innan. Så tror jag att vi hade haft en längre väg. Så att vi har haft en långsiktig kommunikationsstrategi kring att vi verkligen ska. Vi utgår från våra målgrupper, vi har allmänheten. På det sättet kunde vi faktiskt gå in och stötta kommunerna. Vi gick tillbaka till vårt kärnuppdrag som att stödja kommunerna. Men inte bara genom att ge dem kunskap utan här blev stödet att vi måste kommunicera. För 290 kommuner kommer inte kunna göra det. Sen jobbar vi nu för att de använder vår kommunikation och använder allt vi gör. Men här behöver alla myndigheter, tänker jag, tänka på att inom ramen för våra kärnuppdrag så finns det väldigt mycket utrymme. Det också lätt när det blir kris och det är lite stressigt. En del av verksamheten brukar backa hem och börja säga "vad får vi göra, vad får vi inte göra, vad är det regler, är det säkert är det osäkert?" Tusen frågor. Och då blir det tyst. Så här krävs det också att man i en organisation både kan ha det här säkerhetstänket, men man får inte bli kidnappad av det, utan man måste driva hela det här. Och om jag nu får gå tillbaka till oss själva, så är det här framförallt mina chefer som har gjort det. Jag har haft jätteduktiga medarbetare hos mig och några av mina chefer som har drivit det här. Till exempel att vi skulle gå in på TikTok. Hon gjorde det extremt systematiskt, men ganska snabbt. Vad är riskerna? Hur ser de ut? Vad är för- och nackdelarna? Vad finns det förväntan på oss? Så jag har börjat prata om att vi är chefer och ledare. Man pratar så mycket om att vi ska vara modiga. Nej, vi ska skapa utrymme för mod. Vi ska skapa de här besluten De ska vara underbyggda och ganska snabba. Men de ska ändå ge mod till den här personen hos mig som kanske säger "jag blir lite orolig, är det här rätt?" Då ska man ändå kunna ha det här. Men det måste vi göra mycket snabbare. Och här såg vi pandemin. Vi snabbade upp våra processer säkert tusen procent på vissa ställen när vi behövde ge riktlinjer till vården. Sen har vi tyvärr backat tillbaka lite igen. Men här igen, då behövde vi kliva fram. Vi kan inte gå ifrån processen men den måste gå fort. Och så måste den skapa tryggheten samtidigt, för det går inte heller att bara skjuta från höften. För då får man en rädd Då blir man osäker. Jag kan prata som... Nu stannar jag här just nu.

BRIT: Men det här är lite intressant. Jag tror att vi alla som arbetar med kommunikation upplevde ju att när pandemin... Strax efter pandemin, så kom den ryska invasionen av

Ukraina och då avstannade allt reflektionsarbete kring vad man faktiskt hade lärt sig av pandemin. Det är högintressant att höra dig reflektera hur er pandemihantering skapade den här beredskapen, som du upplever att ni då just hade ett slags utrymme för mod som ni kunde tillämpa i relation till LVU-kampanjen.

LINDA: Ja, jag tror framförallt att jag pratade med en annan om det här om förtroende för myndigheter och så. Någonstans behöver ju hela organisationen förstå att det är viktigt. Och där kan man ju säga att en pandemi hjälper. Den hjälper ju en kommunikationsdirektör att förstå varför det är viktigt att man har förtroende för oss när man ska lyssna på sin pandemi. Så för oss har det hjälpt hela perspektivet tycker jag. Och att ställa om att det är viktigt. Alla måste jobba med kommunikation. Vi måste vara kommunikativa och vi måste ha det perspektivet.

BRIT: För det fanns ju en fördiskussion där man började fundera också på hur mycket resurser lägger vi på digitala kanaler? Ska vi ens finnas här? Och så kom en pandemi som gjorde att de nationella riktlinjerna behövdes ta ut regionalt och kommunalt. Och det var ju otroligt hjälpsamt på ett sätt som jag har mött många kommunikatörer som har upplevt en väldigt positiv effekt av. Och det är föranledning om vi släpper in Viktor, ni jobbar fortfarande med öppna kommentarsfält och så.

LINDA: Ja och också på arabiska, vilket är ju väldigt utmanande för det ska jag säga, jo men vi har gjort. Jag passar alltid på att ge kräv till Svenska Institutet som hade den första kommentarsvågen och gjorde ett jättestort jobb med underlag från oss, men de hade den dialogen. Men vårt uppdrag har ju nu varit att de som har mötts av den här desinformationskampanjen i Sverige, alltså de som drabbas kan man säga, barn och familj får ju inte hjälp för de blir oroliga helt enkelt och får inte det stöd de behöver. Där behöver vi i alla fall nå ut till de som kanske inte är helt hundra procent liksom fångade i här. Så vi har ju absolut nu liksom kör.... vi kör klassisk liksom kommunikationskampanj, fast med då mot, eller med korrekt, information alltså svarar upp på de frågorna som vi ser kommer i sociala medier. "Vad är ett omhändertagande?" "Vad är en orosanmälan?" Och sen så har vi så mycket, mycket vi kan öppna kommentarsfält. Men det är tufft och det kommer mycket frågor och man blandar ihop oss och socialtjänsten och individfall. Jag tänker att det här måste polisen också få. Att man får en massa andra historier som inte har med det man har tänkt kommunicera. Och det tar ju tid och det tar jättemycket

kraft och kan vara väldigt hård ton. Så vi gör så också ibland att när de där rullar och det är helg och vi inte kan svara, då har vi stängt också. Så öppnar vi. För vi måste också kunna ta hand om det. Det får inte bara vara fritt flöde, tänker jag. Och spännande att höra hur du har hanterat det tänker jag också kring liksom det här man får ju massa som man inte har tänkt man ska få tänker jag [syftar mot Viktor].

BRIT: Ja, Viktor, lite läge för tjänstepersonen som är i någon slags, väldigt, väldigt nära...

VIKTOR: ...främsta ledet i i uniform på gatan, men även aktiv på nätet och med att informera för polisens räkning. Du nämnde ju att att liksom vi var bland de första och det var vi ju 2012, 2013 och vi var tidiga. Vi var också väldigt ensamma. Det fanns inte så många andra aktörer som var där. Och vi var kanske lite oförberedda. För när det hände stora saker som REVA-debatten, då blev vi lite tagna på sängen som myndighet och hade inte en färdig kommunikationsplan. Och vi som var där ute blev väldigt hårt ansatta, på nätet med frågor och hur det fungerade.

BRIT: Intern jargong användes ibland.

VIKTOR: Exakt.

ROBERT: Och REVA-debatten var ju angående kontroller i tunnelbanan.

VIKTOR: Ja den var ju väldigt sned. Där kunde polisen till exempel informera på ett helt annat sätt. Vad är Reva? Varför gör vi det? Vad syftar det till? Idag är det mycket lättare för mig att kommunicera för nu finns det så många andra aktörer som du sa, mycket träffar som egentligen handlar om er, träffar i polisen. Tex "varför är socialtjänsten så här?" Säkerhetspolisen pratar om ett hot, men då finns det så många mer man kan hämta information från. Man kan ställa frågor till... "Vad ska jag svara på det här?" Förr fick man... kunde jag få sitta och söka upp information och börja leta vad ska jag svara på de här sakerna så att... Dagens läge är mycket mer tacksamt för mig när jag är kommunikatör. Sen är situationen helt annan idag. Infekterade konflikter och frågor som blossar upp och det går så himla fort märker man på nätet att liksom det piskas upp en stämning, det sprids rykten, desinformation. Du nämnde troll och det finns ju de som man märker att de inte är där för att bli omvända inom diskussion, de är där för att

hamra in sitt budskap och sin desinformation liksom och det är det som är våra utmaningar och sen märker jag Det kan vara lite omtumlande att man märker att... Det jag ser på nätet tidigt kommer så fort ut på gatan. Där jag står som polis med demonstrationer som kan spåra ur, som jag har sett när det har bränts koraner och sådana saker.

BRIT: Jag tänker med koranbränningarna så är det ju väldigt tydligt att dialogpolisen har haft ett otroligt jobb på gatan för att förklara demonstrationstillstånd. Hur har det sett ut i den digitala aspekten för dig där?

VIKTOR: Ja, där har man ju fått vara en dialogpolis digitalt, men det jag nämnde innan, nu har polismyndigheten blivit så mycket bättre. Nu finns det bra material att kunna trycka ut och berätta för folk "det här innebär demonstrationsfriheten, grundlagen, varför gör vi det? varför tillåter vi det, jo därför att..." Och sen är det så att Robert lärde mig tidigt en regel som jag fortfarande använder när man diskuterar med anonyma, med troll och sånt. Dem kommer jag inte att omvända, men man ska ju tänka på den tysta läsaren, den som sitter och ser vår diskussion där. Det är ju han jag når. Trollet når jag ju inte. Han kommer aldrig bli omvänd av mig.

ROBERT: Vem lärde mig det då? Det var ju Brit som lärde mig det, så skickade vi det till honom.

De skrattar gemensamt.

BRIT: Men det där är ju otroligt intressant att fundera över hur du upplever att det förändrat sig också. Du är ju ändå., du tar ju ut svängarna och det har du fått kritik för, bitvis. Och sen nu, vilken hjälp du har av den information som produceras som du då kan...

VIKTOR: Men jag har också lärt mig min länga. Jag var tidig ute, man gjorde fel och man trampade snett och gjorde bort sig. Sen har vi, som Robert pratade om, myndighetslugn även i kommunikationen och nu ska jag inte särskilt de här stora frågorna om det gäller LVU om det gäller en höjd... terrorsnivå eller bränna koran eller NMR-tillstånd då ska inte jag börja fara iväg med mitt eget tyckande, utan det är då jag ska komma med

"stopp! Det här är polisens... så här ser lagstiftningen ut. Här är kommunikation från polisen, officiell myndighetsinformation, tag del", liksom. Och det är det som är så viktigt när det är så mycket annat som pågår runt att vi är stabila och tydliga alla myndigheter tillsammans. Också att kunna säga "nej, men säkerhetspoliserna meddelar att de har höjt sin nivå på grund av de här sakerna och det här ska man tänka på det." Det är så vi ska liksom ska...[likt en]tennis- eller pingismatch bemöta, liksom desinformation.

BRIT: Det verkar som att det dagliga har förändrat sig, att man är bättre...

VIKTOR: Ja, absolut mycket bättre, det skulle jag säga. Det finns en mycket större medvetenhet och förmåga att hantera liksom...

BRIT:... I dialogen med till exempel dig som står här?

VIKTOR: Jaa, I kommunikationsavdelningen och polisen.se har det mycket bättre och man plockar upp saker tidigare. "Det här kan bli, tänk på det här det här är medialt, tips och råd", så att man inte blir tagen på sängen som enskild polisman på nätet eller på gatan.

BRIT: Karl, det ser ut som att du vill addera någonting till det som du har hört.

KARL: Jag nickar ju instämmande, att vi känner igen den beskrivningen som du gör. Hur fort det också går i de här sammanhangen då ja.

BRIT: Ja.

VIKTOR: Och globalt blir lokalt.

KARL: Ja. Det tar bara några sekunder så är det på skolgårdarna och ute på torgen. Så då gäller det att också de här kommunikationsavdelningarna som är strategiska gör , [är] lika snabba på, så du kan hämta därifrån.

VIKTOR: Sen måste jag flika in där om pandemin, där det blev att polisen fick samverka mycket med Folkhälsomyndigheten och när det blev sådana saker som... Och så

demonstrationsrätten att folk får ut och demonstrera och så hamnar vi i ett läge "där sju personer får ni vara och gå runt och demonstrera, sen kommer vi upplösa demonstrationen". Och det blev ju en väldigt stor pedagogisk nöt att knäcka för de kunde stå på Sergels torg, sju stycken och säga "ja, men Åhléns city, där går ju folk in hela tiden" Och jaa... Men som sagt, det här fick man då försöka hitta... "Folkhälsomyndigheten säger", kontra demonstrationsrätten. Att få myndigheter att lira har inte alltid varit helt lätt kommunikationsmässigt.

LINDA: Vi kan säga att vi fick jobba hårt för att lira ihop i början. Vi blev jättebra på slutet, men kanske hade mer att ge i början skulle man säga. Får jag lägga till någonting? Jag tänker på det ni pratar om nu, för det är jätteroligt att höra från båda er att det finns mer information. Då har man jobbat med det långsiktiga. Det är det jag tänker lite också, att det är så himla lätt att gå in i... Jag tror att vi alla, eller jag ska prata för mig själv, men det är på något sätt lätt att gå in och hantera en akut kris på något sätt. Då går man ju in och man samlar resurser och folk är på och det är lätt att fatta beslut. Men det jag tycker nu är utmaningen, men också det som är roligt på sikt och som kanske gör det till strategisk kommunikation om vi ska komma tillbaka till det, det är ju att vi har gått in och agerat och gjort. Och det tycker jag är så viktigt att det här ordet "strategi", det betyder ju att göra. För mig, det finns många olika forskningsteorier om det. Men de starkaste just nu är ju att det här är ett verb. Man ska ju gå från plan till handling och genomföra. Annars är det ingen strategi. En plan är ingen strategi, utan det är görandet, så jag var glad att ni har en massa görande i den där [syftar på rapporten]. Men jag tänker att nu behöver vi klara av att ha en långsiktig strategi som så här... Och det här tycker jag att vi är dåliga på ibland, jag hoppas att vi klarar det, men att båda ha en långsiktig strategi: "Hur ska vi höja nu grundkunskapen om socialtjänsten? I vilka grupper har vi sett det nu? Hur ska vi jobba långsiktigt med skolan?" Då måste vi in i samverkan som vi håller på att driva på och få upp. Kan vi få in socialtjänstfrågorna där mycket tidigare? Vilka områden ska det in? Vi behöver få fler ambassadörer. Vi ser att vi som myndighet, en återigen nationell myndighet, har man redan inte tillit till oss och så kommer vi ut med information. Det är inte alltid det funkar. Vi behöver ha andra ambassadörer. Och här har det också funnits det här med att det varit väldigt mycket hat och hot. Och man har undrat vem som ligger bakom. Så vi har ju till och med fått göra så att vi inte har människor på... Det är också dålig kommunikation att inte ha människor

på bild. Vi har gjort om jättemycket mycket till animerat. Nu tror jag att det börjar lugna ner sig, nu kan vi gå tillbaks kanske att ha riktiga människor som faktiskt berättar om hur det fungerar på riktigt i socialtjänsten. Och då börjar vi ställa om, men här försöker jag nu hitta ett sätt att vi ska öka grundkunskapen, vi ska bemöta felaktigheter, skapa fler ambassadörer, men samtidigt så ska vi ha kvar det här kreativa, för vi måste hela tiden, vi får liksom inte då tappa det snabba, som jag tror du har, örat mot marken för vi är ganska snabba på att släppa. Utan vi går in i vårt strategiska arbete. Så här försöker jag nu också låta mina medarbetare vara som: "jag kom på den här idén, jag var ute på det här mötet jag hörde det här, jag tror det här behövs, ja gör, gör de det." Så länge det går mot de här tre strategierna så *gör* liksom. Och då blir strategin väldigt väldigt bra, det var det du var inne på lite i början, att när du har den här ramen med väldigt mycket flexibilitet under. Jag väldigt imponerad av det. Jag tänker att det är det bästa strategiarbetet.

VIKTOR: Det hänger ihop med ledarskap också, att tillåta folk att vara i den där ramen.

LINDA: Men det är också lite läskigt, särskilt när man gör nya saker. Jag tänker på pandemin också. Man kom med nya beslut och det var mycket som var nytt. Det blev lite fel. Det blev inte jättebra jämt, men det blev bra till slut.

VKTOR. Jo, ja.

BRIT: Vilka kan de här ambassadörerna vara?

LINDA: Det ser vi nu att vi har en del personer som finns redan i sociala medier och har egna stora konton som själva på lite eget bevåg har börjat prata om socialtjänsten och också gör det på arabiska framför allt. Vi jobbar ju inte med influencers och betalar och så, däremot så tror jag att vi kan jobba med att även stötta dem, precis som du pratar om, med mer kunskap. Bjuda in och kunskapshöja. Här finns kunskapen här finns material, när du vill hämta finns det här. Det är inte så vanligt att vi jobbar så. Det tycker jag att vi ska göra mer av. Vi har planer för det till exempel. Sen jobbar vi med trosamfunden. Och det du och jag pratade lite om igår. Nu har jag pratat med... jag pratar ofta vi hamnar ju här i sociala medier och press och sådär. Men den viktigaste kommunikationen är ju det som vi gör i mötet och i dialogarbetet som vår myndighet

också jobbar jättemycket med. Så här har vi egentligen vårt stora uppdrag nu att ha dialoger med trosamfunden, kommunen och civilsamhället regionalt Och verkligen "vad behöver ni för att ha de här dialogerna? Hur kommer ni närmare nu? Vilka grupper ser ni att ni har tappat? Eller vad behöver vi göra gemensamt? Vilka arbetsverktyg och stöd från oss behöver ni?" Så det är egentligen det viktigaste. Det är också ambassadörer. Och här såg man ju i pandemin klev ju trosamfunden fram och stöttade ju pandemin framförallt när kom in på vaccination. De gjorde ett jättefint arbete med att låta personer från trosamfunden prata om vaccinering utifrån olika delar. Här har vi haft svårt att göra det, för man har varit så försiktig och lite rädd och undrar vad som ska hända i sitt samfund och inte kanske trygg i frågorna, eller det är ju komplicerat, det är svårt. Man slänger inte bara ur sig något, inte ens jag efter alla de här, jag vill också nästan läsa det är det här exakt som gäller. Så att trosamfunden skulle jag vilja att vi kommer längre med tillsammans på sikt. Men det kräver den här lite tiden och att det kanske har lugnat ner sig lite grann.

BRIT: Det tangerar lite ett klassiskt statsvetenskapligt grundläggande demokratiperspektiv också.

LINDA: Absolut.

BRIT: Och jag tror en... Jag tror att man behöver förhålla sig till två aspekter i det offentliga samtalet idag. Bitvis känns det som att det finns ganska grund kunskap om hur myndigheter fungerar "Vad ligger i deras uppdrag vad gäller tillgänglighet och öppenhet?" Den andra aspekten som många delar som har valt att komma på seminariet handlar om kommunikatörers ifrågasättande. Att komma ihåg att det handlar ju inte om att måla läppstift på en gris eller vad det finns för sådana klassiska favorituttryck gällande kommunikation, utan se hur det handlar om kärnuppdrag man har. Men det där tror jag att ni brottas med. Jag tror att det där är jättespännande att höra tankar kring hur man kan få fler att hjälpa till i att förklara demokratibygget. Här får du [Viktor] förklara digitalt hur demonstrationstillståndet fungerar och alla de som du [Linda] beskrev som är viktiga för att bygga tilliten kring hur den svenska demokratin är byggd.

LINDA: Mm.

BRIT: Det är ett väldigt långsiktigt och brett jobb som går långt som samspelar med det ni gör men som är andra delar,

LINDA: Jag tror att det är jätteviktigt och det är en viktig uppdrag som alla myndigheter har som vi nu har tillsammans. Nu är det mycket seminarier här idag om försvaret och försvarsvilja. Allt det där hänger ihop med att vi klarar av att bygga den här tilliten till oss. Och den gör man inte genom att sitta inne på sitt kontor. Där byggs inte tilliten utan det krävs någonting annat. Och att vi vågar titta på att det finns olika grundkunskap och den handlar inte alltid om vad man har för bakgrund eller hur länge man har bott i Sverige, även om vi just nu pratar om, i den här kampanjen har det varit mycket på arabiska, men jag ser också att kring socialtjänsten finns det väldigt mycket förutfattade meningarna i hela svenska befolkningen. Framförallt bland ungdomar, de pratar ju om det som att "nä, men akta dig så kommer, annars kommer soc". Alltså det är inte en... då har man inte en bild av vad socialtjänsten gör, utan socialtjänsten är där för att du och din familj ska kunna ha det bra. Och ha ett bra liv. Så att jag menar, med vissa saker har vi misslyckats i grunden liksom om man ska vara helt ärlig. Så vi har lite jobb att göra.

KARL: Nej, men jag tycker ju lögnen går ju alltid fortare än sanningen.

LINDA: Verkligen!

KARL: Så kommer det nog alltid vara. Och har vi då de här trovärdiga källorna som är redo där ute och kanske föra ett gott budskap vidare så jag tycker ju, det är ju så intressant att höra Viktor som tar hem Socialstyrelsens material och kommer liksom direkt. Jag får se dig som en trovärdig källa då.

VIKTOR: *Skrattar hm:ande.*

LINDA: Ja, men verkligen. Nej, men så är det ju att vi kan göra så ,

VIKTOR: Jo, men det blir en sådan paradox, för du nämnde ju det här att det skojas om, gärna mot polisen vill man ibland driva med att "de har så stora kommunikationsavdelningar." Ungefär som att "du ska sluta utreda mord och bli kommunikatör", det är inte så det fungerar. Samtidigt så klagas det på att man inte får

information, och med tanke på hur mycket... Information som rör så mycket i samhället som polisen måste gå ut med så är det inget konstigt att vi har stora kommunikationsavdelningar och de har ett oerhört tryck på sig. Då blir det lite fult när det ska användas... intellektuellt ohederligt blir det att använda det mot polisen att de har en stor kommunikationsavdelning när man samtidigt vill ha information hela tiden av oss.

BRIT: Det är ju en allmän... Som kommunikatör själv så möter jag ju väldigt många som i sin profession ifrågasätts och hur mycket det handlar om att i just det... Det är ju mot en fond vi inledde med, att man idag behöver ha kommunikationskompetensen för... Men det är ju någonting som varenda medarbetare ska stärkas i och se hur det här möjliggör att nå det uppdrag man har. Men jag vill ju passa på då att tipsa på om inte bara att ni under sommaren ska läsa den här *Nationella strategin mot våldsbejakande extremism och terrorism* som ni kanske inte hade lagt i er sommarlektyr före det här seminariet. Men bara för att se också hur kommunikationen genomsyrar det. Och en annan som är en sån här skrift som gjorde mig som kommunikationsmänniska oerhört lycklig, det är den rapport som Förvarshögskolan har låtit Anna Andersson skriva, som heter *Rättsligt ramverk för bemötande av informationspåverkan*.

ROBERT: Det är nog FOI som skrivit den ska jag rätta till. Försvarets forskningsinstitut.

BRIT: Ja. Förlåt. Här är det väldigt tydligt över hur central kommunikationen är, hur myndigheter ska tillhandahålla information, svara på frågor om sitt uppdrag, sin verksamhet och tillgänglighet Hela den här upplysningen, principen. Men också problematisera kring när det blir opinionsbildning och vara vaksam för det. Just nu pågår det överhuvudtaget väldigt mycket översyn av kommunikationsresurser och här blir det ju som att ni gestaltar hur det möjliggör att nå ut.

ROBERT: Men då gäller det att kommunikationsavdelningarna är väldigt nära verksamheten för att det ska bli effekt. Det får inte vara att beställa ut för organisation för långt det ska vara en del av allting

BRIT: Ja, vill du addera någonting till det?

LINDA: Jag tänker också att man kan vara irriterad på ett debatt. Jag tänker så här, jag håller med dig. Man behöver ju vara väldigt duktig på kommunikation och sen ska vi också se till så att resten av organisationen är ganska duktig på kommunikation till en viss nivå. Vi ska ha duktiga talespersoner, man ska förstå, man ska kanske kunna göra en ganska snabb riskbedömning kring något material man har. "Vad kommer att hända när vi släpper det här? Vilka är målgrupperna?" Men sen tänker jag precis så att vi behöver... Det vi behöver göra det är att bidra till verksamhetsnyttan. Och det är det kommunikationen gör. Sen får vi väl vara öppna med att säga "vi ska väl också vara precis som alla andra statliga delar, rannsaka oss, gör vi rätt saker? Är vi tillräckligt många?" Jag tror vi har mer problem att ställa om och göra rätt saker än att vi borde vara färre. Jag håller med om att vi behöver vara... Det ställs enorma krav nu på att det ska vara lättillgänglig information på webbplatserna som inte är så små. Det ska uppdateras, media ska kunna ringa in, våra talespersoner ska kunna få stöd när de ska vara ute och med mera. Vi har oftast mer målgrupper än allmänheten. Vår stora målgrupp är läkare sjuksköterskor och socialtjänsten som vi kommunicerar med. Så att absolut, men jag tror att jag skulle vilja prata mycket mer om att vi ska våga omdana lite våra kommunikationsavdelningar och våga hänga med. Jag är inte klar och har inte lyckats hundra procent men vi börjar se vart vi är. Men vi fastnar i våra gamla strukturer för det kommer regeringsuppdrag som ska levereras och som kommunikatör. Fast vi kanske faktiskt borde göra någonting annat med just den kompetensen, så jag tror vår utmaning är där och inte räkna huvuden, för kommunikatörer, oavsett vad de kallas kommer att finnas, man kommer bara hitta på ett annat namn till dem till slut om man börjar dra ner .

BRIT: Och du är ju inne då på nya arenor. Karl, AI nämns ju i er områdes- och lägesbeskrivning.

KARL: Ja det är ju en av alla nya arenor som vi får se väl i framtiden exakt hur vilka möjligheter som finns där. Och det har redan beskrivits som en hel del sårbarheter som finns inom det området och det är väl helt enkelt bara som så att här gäller ju att följa med, här gäller ju att vara på de platserna där man bör och behöver befinna sig. Jag tänker på det som du var inne på lite. Kommunikationsdelen i sig är ju en del av hela verksamheten och det ska ju ha en verksamhetsnytta genom att lyfta och visa på de

frågeställningar som finns. Och det är i det här läget det vi ser. Men det ska ju få en effekt någonstans längre fram. Genom att öka medvetenheten, få andra till att bidra till det. Att vidta åtgärder, då har vi förhoppningsvis fått en effekt längre fram. Sen pratar vi om det här, det offentliga det som vi riktar utåt. För vår del har vi, precis som polisen och andra, kontaktverksamhet, vi har ju kontaktgrupper som är ute och där kommunicerar väldigt nära med olika grupperingar just för att skapa tryggheten, så blir de här också kanske indirekt talespersonerna som inte alltid finns utåt men som finns i organisationerna för att skapa tilliten i olika frågor. Det är en del av den andra delen av kommunikation. Nu pratar vi om den här stora öppna delen istället.

VIKTOR: När man har väldigt många följare finns det en svans och vissa är väldigt trogna. Och man märker ju där att många gillar ju att... När jag skriver någonting om något som har skett att göra den frågan till sin och förstärka sin agenda. Ibland kidnappas frågan rakt av och gärna är det med rasistiska förtecken märker jag ju. Och det jag försöker göra själv är att vara väldigt tydlig själv. Och sen ibland får man lägga uppföljande tweets eller inlägg. Och i enstaka tillfällen, häromdagen, jag gillar inte göra det, men då får jag låsa tråden för att det inte ska bli... och sen såklart markera men det jag ser är felaktigheter. Det som är ren rasism ska ju bemötas på det sättet Men sen ska man ju bemöta felaktigheterna. Men det är ett problem och det kommer man nog alltid ha på nätet om man inte spärrar så att bara vissa kan följa sig. Och jag vill ju inte hamna där riktigt. Men det har gått mer åt det hållet med att stänga trådar och sånt där.

BRIT: Men du gör den avvägningen att värdet av att finnas där...

VIKTOR:Ja, exakt. Det överstiger "de som vill kidnappa"-svansen och göra frågan till att handla om något helt annat och använda i sin digitala... krigsföring som de håller på med.

LINDA: Det var kanske inte fråga, men jag tycker att det så himla viktigt och jag är helt imponerad över att du gör det här. För att jag tänker så här, här har vi en riktig risk. Det är ju även så att oavsett vad man lägger ut, var som helst om personen har börjat hitta att du är någon typ av makthavare eller har någon typ av påverkansmöjlighet, så kommer precis de här som inte går in i den diskussionen utan att man lägger in någonting helt... Jamen, min åsikt hela tiden. Det gör ju... Jag kan, nu ska jag vara helt

öppen med att jag är inte aktiv på Twitter, men det är bara mina egna flöden. Man tänker ju till: "Hinner jag ta det här nu? Om jag lägger ut det, kommer jag hinna orka? Vad har jag mer som ska göras?" Och så måste jag annars skicka till någon medarbetare [som får] hjälpa mig att svara för att det är så krångliga frågor och sådär. Och det ska vi göra, vi ska fortsätta vara där och jag är där väldigt lite men jag tänker, jag tycker att det här är... Jag har ingen bra lösning, för vi måste vara öppna, ha de här... Men det är ju en utmaning för jag tror att det här riskerar att vi börjar censurera oss själva. Att det finns den här tonen på sociala medier. För man tänker till och jag förstår att du väljer och inte väljer. För det går ju inte att leva... Du är ju också polis och gör andra saker än att twittra.

KARL: Det händer. *Skrattar till.*

LINDA: Så jag tänker så här, om vi skulle hinna med det. Jag är helt imponerad att du inte har backat, men jag tror att vi tystnar och det får vi inte göra.

VIKTOR: Nej, men sen är det ju också så att, och det har man också blivit bättre på, som Kent Visti beskrev en gång: Vissa frågor är... "Inte mina apor, inte min cirkus." Vissa saker behöver det inte vara jag som hanterar det kanske Polismyndigheten i stort ska sköta för. Man pratar om att du ska välja dina strider. Förr var jag "jag väljer alla". Men det gör jag inte längre. Nu är det andra som kan sköta det och många frågor har jag inte en aning om. Vad som händer... "Varför har polisen i Göteborg gjort det här på Hisingen?" "Prata med dem". Det har man blivit bättre på. Förr det mer...

LINDA: Hehe, svarade du?

VIKTOR: Ja, förr högg man på allt.

BRIT: Den reflektionen är intressant i sig. Liksom att våga pröva. Jag tror och delar din bild av att det är många som tystnar också av det här.

LINDA: Och då har vi ett riktigt demokratiskt problem. Om det offentliga...

ROBERT: Du blivit myndighetslugn Viktor.

VIKTOR: Myndighetslugn, ja.

BRIT: Det börjar infinna sig...

VIKTOR: Der böljar infinna sig efter tolv år.

BRIT: Jag tänker, har ni något medskick så, generellt+ Det är ju mycket av den här strategiska kommunikationen samverkan kring investeringar, ganska svåra frågor, men nånstans kokas det ner till att vi alla också har en roll i relation till ord har betydelse.

ROBERT: Mitt medskick är att om det finns lätt information på de olika myndigheternas sidor då kan vi alla hjälpas åt att sprida den här grundskapen och vara de här trovärda källorna. Men då måste det också vara lite snabbt uppe där på andra myndigheters sidor. Och vi andra myndigheter kan hänvisa dit och rollklargöra vem som har valt rollen. Och då blir det inte så polariserande och dras åt alla håll.

BRIT: Ja. Och inom ramen för den här myndighetssamverkan som har skett efter det här uppdraget i början på året så har det ju blivit ännu tydligare ett kunskapsdelande inom kommunikation som måste vara väldigt värdefullt att lära sig och ha de här resonemangen, stärka varandra framåt kan jag tänka mig.

LINDA: Jag tror att man pratar mycket om att göra sina riskanalyser och ha koll på alla sina risker. Apropos att du pratade om långsiktigt förtroende. Det är det vi måste... Jag brukar säga att min verksamhet är bara risker. Vi har inte vårdplatser till alla. Vi håller på med könsdysforivården. Vi håller på med en massa jättekrångliga frågor som kan blomma upp. Däremot så behöver vi ha koll på vår verksamhet och vi behöver ha bestämt oss för vad är det vi gör och hur ser våra grundbudskap, det låter lite tråkigt, men grundbudskap ut? För då kan nästan vilka... Och sen måste vi ha en flexibel organisation med inte bara en modig chef utan ganska modiga medarbetare för då kommer vi kunna vara snabba. För oftast är det så att vi inte ser... Problemet när vi inte är snabba då har vi inte sett det. Vi har så bra koll på vissa av våra frågor, men när det kommer nya så plockar vi inte upp dem. Så jag tror snarare att vi behöver ha väldigt duktiga organisationer som är duktiga på omvärldsbevakning och duktiga på att lyssna och att vi tränar våra medarbetare och chefer i att göra det och också då våga ställa om.

"Nu händer det här bra, då fokuserar vi på det". Och inte vara så stelbenta, för då kanske vi kommer upp med den här informationen så att den hjälper någon i tid.

BRIT: Viktor, vill du skicka med något?

VIKTOR: Ja, som sagt väldigt kul och välkommen att ni har tagit steget ut och orkar hålla i och utveckla det. Jag vet inte hur många gånger som jag själv fick höra någon som sa: "Tänk om någon på socialtjänsten har berättat om sitt jobb som du gör!" Och då brukar jag säga: "Ja, vad bra det hade varit, tänk vad många myter som hade avlivat, så mycket information man kunde ha spridit och gått ut med sen har jag fått veta saker."

LINDA: Bra, toppen vi hjälps åt.

BRIT: Karl?

KARL: Jag vill gärna slå ett slag också för det här med samarbetet och samverkan. De här orden som inte alltid låter så roligt och spännande. Men det är ju en nödvändighet för att det ska fungera. Dels är det operativa arbetet. Vi jobbar jättenära, inte minst med polisen, men även med andra myndigheter och verksamheter. Och från säkerhetspolisens sida är vi ju extra glada att... Att CVE, det vill säga Center mot våldsbejakande extremism, finns och med det viktiga uppdrag som ni genomför och gör idag. Ni fanns inte för några år sedan och det tomrummet. Det är jätteviktigt [det] som har kommit in, för att just få fördelningen på de här frågorna, ta hjälp av varandra. Dela de här kunskaperna som finns och det finns ju nätverk. Det finns ett gammalt nätverk också som fortfarande jobbar, det är Samverkansrådet mot terrorism.

BRIT: Som bildades 2004.

KARL: Det är numera idag 17 myndigheter och verksamheter där också CVE ingår och Myndigheten för psykologisk försvar ingår också i denna del. Viktiga delar som finns. Där finns också ett kommunikationsnätverk just där man kan dela erfarenheter och kunskaper. De här bitarna är viktiga och det kanske återigen, orden i sig, samverkan samarbete: "vad innebär det?" Det är precis det här det innebär, att vi vill bli bättre. Tillsammans på det här. Och ska jag skicka med någonting som kan kännas klassiskt i de

här sammanhangen så är det ju i så fall det här, återigen med källkritik. När man tar del om saker och ting, dela inte bara vidare, dra inte vidare utan att liksom tänka lite delat "Men vad kommer det ifrån?" "Stämmer de här uppgifterna? Eller vad är det här för någonting?" Utan tänk efter lite före, vi är ju faktiskt lite smartare än så.

BRIT: Robert, som värd vill du säga något?

ROBERT: Nej, det var bra avslutningsord. Det var synd att förstöra dem och någon annan.

BRIT: Ja, haha. Med det, ett stort tack till panelen kan vi väl säga. Och tack till er som kom.

Publiken applåderar